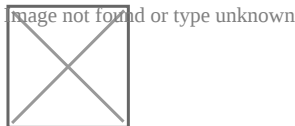

Η θαυμάσια υμνολογία της Κυριακής των Αποκρεω

/ [Πεμπτουσία](#)

ορσία2

Στην θεολογία της Κυριακή των Αποκρεω, κατά την οποία γίνεται ενθύμηση της φοβερής μελλούσης Κρίσεως, ξεχωριστή θέση κατέχει η υμνολογία της ημέρας. Με ενάργεια και ποιητική ευστοχία, αποτυπώνονται υψηλές θεολογικές αλήθειες και γίνεται η ποίηση αφορμή πνευματικής αφύπνισης και εγρήγορσης. Οι θεόπνευστοι υμνογράφοι και οι μελίρρυτοι μελοποιοί συνέθεσαν διδακτικότητας τροπάρια με σκοπό να προτρέψουν τους πιστούς να συναισθανθούν την επερχόμενη βεβαία και φοβερή Κρίση, αποτυπώνοντας στην λειτουργική υμνολογία το πνεύμα της προπαρασκευαστικής περιόδου του Τριωδίου.

Ένα χαρακτηριστικό τροπάριο της ακολουθίας του Όρθρου της Κυριακής των Αποκρεω είναι το: «Ω ποία ώρα τότε, καὶ ἡμέρα φοβερά, ὅταν καθίσῃ ὁ Κριτὴς ἐπὶ θρόνου φοβεροῦ! βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ πράξεις ἐλέγχονται, καὶ τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους δημοσιεύονται, Ἄγγελοι περιτρέχουσιν, ἐπισυνάγοντες πάντα τὰ ἔθνη. Δεῦτε ἀκούσατε βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες, δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι, ἁμαρτωλοὶ καὶ δίκαιοι, πλούσιοι καὶ πένητες, ὅτι ἔρχεται Κριτὴς, ὁ μέλλων κρίναι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καὶ τίς ὑποστήσεται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ὅταν Ἄγγελοι παρίστανται, ἐλέγχοντες τὰς πράξεις, τὰς διανοίας, τὰς ἐνθυμήσεις, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ; ὦ ποία ώρα τότε! Ἄλλὰ πρὸ τοῦ φθᾶσαι τὸ τέλος, σπούδασον κράζουσα, ψυχὴ· Ὁ Θεός, ἐπίστρεψον, σῶσόν με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.».

Ψάλει ο βυζαντινός χορός του Θρασύβουλου Στανίτσα.

%kjghdfgjkl%